

Честният Кръст Господен

СВЕТИТЕ ОТЦИ ЗА ЧЕСТНИЯ КРЪСТ ГОСПОДЕН

Св. Иоан Златоуст

„ О, Божествени Кръсте, чрез тебе са отворени заключените врати на рая; чрез тебе се съкрушава силата на смъртта; чрез тебе се съединяват небесните със земните; чрез теб се познава истината; чрез тебе е дарено кръщение за възраждане; чрез тебе е дадено опрощаване на греховете; чрез тебе ние се удостояваме с кръвта и тялото Христови; чрез тебе се наричаме синове Божии; чрез тебе се обединяваме и ставаме едно тяло; чрез тебе ставаме наследници на царството Божие; чрез тебе празниците ни просвещават; чрез тебе тържествата добиват блясък!

Кръстът е спасение за Църквата. Кръстът е утеха за тези, които му се надяват. Кръстът е освобождение от страстите, които са ни заробили. Кръстът е помирение на враговете с Бога. Кръстът е обръщане на грешниците към Бога. Кръстът ни прави приятели с Бога. Кръстът ни освободи от дявола. Кръстът е избавление от смърт и гибел и ни дари живот и нетление.”

ИСТОРИЯ НА ДЪРВОТО, УДОСТОИЛО СЕ ДА СТАНЕ КРЪСТ ХРИСТОВ

В книга Битие четем за съдбата на два древни града Содом и Гомор (глава 19). След тяхното унищожаване оцелели само Лот и дъщерите му. От онова развратено общество те възприели нечисти мисли и греховни пожелания, упоили с вино баща си и съгрешили с него. В резултат на това и двете заченали и родили синове (Бит. 19:30–38).

Когато Лот изтрезнял и дошъл на себе си разбрал за страшния грях на кръвосмешението, отишъл при своя чичо патриарх Авраам и изповядал греха си. Той го изслушал внимателно и му дал трите пръчки, подарени му от Ангелите, на които някога оказал гостоприемство. Наредил му да ги посади заедно и да ги полива с вода от река Йордан. Заръчал му и да не отказва да дава вода на всеки, който му поиска, а с остатъка да полива пръчките. Патриарх Авраам го обнадеждал с думите, че ако пръчките покат и се развият, това ще бъде знак, че Бог е простил греха му.

Лот изпълнил всички заръки. В продължение на много години поливал пръчките. Рядко обаче успявал да занесе вода до тях, тъй като дяволът приемал човешки образ, явявал му се и го молел да уталожить жаждата му. Накрая пръчките се хванали, израснали и се развили като бор, кедр и кипарис. Насадени заедно те сраснали помежду си в едно цяло дърво.

След години, когато цар Соломон започнал да строи храма в Иерусалим, отрязали и това трисъставно дърво, за да го използват за покрива. Работниците го отрязали според необходимият размер, качили го на покрива, но там то се оказало късо. Свалили дървото на земята, измерили го отново и установили, че размерите са точни. Качили го пак, но поставено на определеното място, дървото отново се оказало късо. Това се повторило многократно и тогава го нарекли „проклето дърво”. Цар Соломон бил уведомен и издал заповед да бъде поставено на централния вход на храма, та всички, които влизат да го тъпчат.

Настъпил часът, в който Господ Исус Христос бил изправен на съд и осъден на разпятие. Евреите решили именно от това дърво да направят кръста, на който да Го разпънат, та чрез постоянната промяна в дължината му да направят още по-мъчителна Неговата смърт. По този начин „проклетото дърво” станало дърво на Живота, на което Господ Исус Христос проля пречистата Си кръв и унищожил властта на смъртта. Кръстът е символ на болка, но и на победа и радост. Той е живот, слава и сила на Христовата Църква.

НАМИРАНЕ НА ЧЕСТНИЯ КРЪСТ ГОСПОДЕН

Въздвижението на Честния Кръст Господен е радостно събитие, което тържествено отбелязваме благодарение на св.царица Елена, майка на св. равноапостолен цар Константин. Три века след възкресението на нашия Господ Исус Христос благочестивата царица посетила местата, осветени от живота и страданията на Спасителя и чрез действието на Светия Дух в нейното сърце се породило желание да открие Честния Кръст Господен. Трудно осъществимо се оказало това нейно желание, тъй като юдеите и езичниците всячески си стараели да заличат всички следи от Неговия живот. Трите кръста – Господният и на разпънатите с Него разбойници, били зарити в земята и по-късно на същото това място римляните построили храм на едно от своите божества. Мястото било указано от един възрастен юдеин и езическият храм – разрушен. Когато започнали да копаят се разнесло неизказано благоухание, кръстовете били открити и чрез чудо Бог явил кой е Христовият Кръст. Той тържествено бил занесен в Иерусалимския храм и за да могат всички да го видят и да му се поклонят светейшият патриарх Макарий се качил на амвона и го издигнал високо над главата си. Оттогава светата Църква установила ежегодно да се празнува намирането на Честния Кръст Господен.

В Патерика четем: „ Иоан, свят човек с власт над нечистите духове веднъж ги попитал: Какво най-много ви плаши у християните? Те му отговорили: Три неща – онова, което носите на вратовете си (т.е. св. Кръст); онова, с което се умивате в

църквата (св. Кръщение) и онова, което ядете на Божествената Литургия (св. Причастие). Ако пазите добре тези три неща Христос ще живее в сърцата ви, никой от нас няма да може да ви навреди”.

ИЗ ПОСЛАНИЕТО НА СВЕТИ АПОСТОЛ ПАВЕЛ ДО ГАЛАТЯНИ (6:14–18):

”Братя, мене да ми не дава Господ да се хваля, освен с кръста на Господа нашего Иисуса Христа, чрез който за мене светът е разпнат, и аз за света. Защото в Христа Иисуса нито обрязването има някаква сила, нито необрязването, а новата твар. На ония, които постъпват по това правило, нека бъде мир и милост”.

От Зографска книгоезница